

ביטוח נפגעי עבודה

כללי

ביטוח נפגעי עבודה נועד לסייע למבוטחים שנפגעו בעבודה ולפצות אותם על אובדן הכנסתם בתקופה שלאחר הפגיעה או על הנזק הגופני או הנפשי מהפגיעה. השיקום המקצועי במסגרת ביטוח נפגעי עבודה מסייע לאותם נפגעים לחזור לעבודה. פגיעה בעבודה היא תאונה בעבודה (במהלך העבודה ובגללה, לרבות בדרך אליה וממנה, ובנסיבות המפורטות בחוק) או מחלת מקצוע (שהמבוטח חלה בה עקב עבודתו, כמפורט בתקנות).

בביטוח נפגעי עבודה מבוטחים עובדים שכירים ועצמאים, מי שנמצאים בשיקום מקצועי או בהכשרה מקצועית, מי שנבחנים לפי חוק החניכות או חוק שירות התעסוקה (בשעת הבחינה בלבד), אסירים עובדים, תושבי חוץ המועסקים אצל מעסיק ישראלי, תושבים ישראלים בחו"ל בתנאים מסוימים, מי ששכרם נקבע על פי החוק, ועובדים מכוח חוק עבודת שירותי חירום.

גמלאות ותשלומים

דמי פגיעה

דמי פגיעה משולמים למי שנפגעו בעבודה או חלו במחלת מקצוע ולכן אינם יכולים להמשיך בעבודתם או לעבוד בעבודה מתאימה אחרת, ואף לא עבדו בפועל, והם זקוקים לטיפול רפואי. דמי הפגיעה משולמים מהיום הראשון

שלמחרת הפגיעה ולכל היותר בעד 91 יום (13 שבועות). שיעור התשלום הוא 75% מהשכר הממוצע של הנפגע בשלושת החודשים שקדמו לפגיעה, עד לסכום המרבי (בינואר 2025 – 1,283.50 ש"ח ליום).

גמלאות נכות

גמלאות נכות מעבודה משולמות לנפגעי עבודה שנותרו נכים זמנית או לצמיתות בעקבות פגיעה בעבודה.

- **קצבת נכות זמנית:** משולמת לבעלי דרגת נכות זמנית של 9% לפחות ושיעורה 75% מההכנסה בשלושת החודשים שקדמו לפגיעה כפול דרגת הנכות.
- **קצבת נכות צמיתה:** משולמת לבעלי דרגת נכות צמיתה של 20% לפחות ושיעורה 75% מההכנסה בשלושת החודשים שקדמו לפגיעה כפול דרגת הנכות (הסכום המרבי בינואר 2025 – 38,505 ש"ח לשכיר ולעצמאי).
- **מענק נכות:** תשלום חד-פעמי לבעלי דרגת נכות של 9%-19% לצמיתות, בסכום הקצבה החודשית כפול 43.
- **קצבה מיוחדת:** משולמת נוסף על הקצבה החודשית לבעלי דרגת נכות צמיתה של 75% לפחות (ולזכאים נוספים על פי החוק) הזקוקים לעזרה בפעולות היום-יום (הסכום המרבי בינואר 2025 – 9,626 ש"ח).
- **מענק מיוחד:** משולם לבעלי דרגת נכות של 75% לפחות למימון הוצאות חד-פעמיות עקב הנכות: התאמת הדיור, רכישת אביזרי עזר ורכישת רכב לסיוע בניידות (למוגבלים בניידות בלבד). גובה המענק – 60% מקצבת נכות מלאה מעבודה.

גמלאות תלויים

גמלאות תלויים משולמות לאלמן/ה, ליתומים ולהורים שהיו תלויים בפרנסתו של מי שמת עקב פגיעה בעבודה (ובנסיבות מיוחדות גם לבני משפחה אחרים). הגמלאות המשולמות הן קצבת תלויים, מענק תלויים, מענק נישואים, שיקום מקצועי לבן/בת הזוג המקבל קצבת תלויים, דמי מחיה ליתומים, מענק בר מצווה ומענק פטירה. הזכאות לתוספת בעבור ילד/ים נקבעת לפי הגדרת ילד בחוק הביטוח הלאומי.

- **אלמן או אלמנה עם ילדים:** זכאים לקצבת תלויים חודשית בשיעור 40% - 100% (לפי מספר הילדים) מהקצבה המלאה שהיתה משולמת למבוטח (שנפטר) אילו היה בעל דרגת נכות של 100% (הקצבה המרבית - 75% משכרו בשלושת החודשים שקדמו ליום שבו הפסיק לעבוד או לעסוק במשלח ידו בשל הפגיעה). הקצבה למי שיש עמו ילד אחד - 80% מקצבת נכות מלאה מעבודה (20% מתוכם תוספת בעבור הילד); עם שני ילדים - 90% (30% מהם תוספת בעבור הילדים); עם שלושה ילדים או יותר - 100% (40% מהם תוספת בעבור הילדים).

- **אלמן או אלמנה שאין עמם ילדים:** בני פחות מ-40 - מענק חד-פעמי בשיעור 60% מקצבת נכות מלאה מעבודה כפול 36; בני 40-50 - קצבה חודשית בשיעור 40% מקצבת נכות מלאה מעבודה; בני 50 או יותר - קצבה חודשית בשיעור 60% מקצבת נכות מלאה מעבודה.

במקרים האלה, גם מי שלא מלאו להם 50 יהיו זכאים לקצבה בשיעור הגבוה (60% מקצבת נכות מלאה):

- בעת הפטירה היה עמם ילד שהיה זכאי לקצבה והוא אינו זכאי עוד.
- בעת הפטירה האלמנה היתה בהיריון (עד הלידה היא תקבל קצבה בשיעור של 60% ולאחר הלידה בשיעור של 80%, 20% מהם בעבור הילד).
- לא יכלו לכלכל את עצמם מעבודה סמוך לפטירה או בתוך שנה מיום הפטירה (אם שולם להם מענק חד-פעמי, הוא ינוכה מהקצבה).

- **ילדים:** הקצבה לילדים משולמת בדרך כלל כתוספת לקצבת ההורה, אך אם הילד התייתם משני הוריו או שההורה הנותר אינו זכאי לקצבה (גרוש/ה או אלמן/ה שנישאו שנית), תשולם הקצבה בנפרד: לילד אחד - 60% מהקצבה להורה; לשני ילדים - 80%; לשלושה ילדים - 90%; לארבעה ילדים או יותר - 100%.
- **בני משפחה אחרים:** אם המבוטח לא הניח אחריו בן/בת זוג או ילדים הזכאים לקצבה, אך הניח אחריו הורים, סב/סבתא או אחים שהיו תלויים בו תלות כלכלית מלאה, יהיו הקרובים הללו זכאים לקצבה בשיעורים האלה: תלוי אחד - 50%; שני תלויים - 75%; שלושה תלויים - 90%; ארבעה תלויים - 100%. אם המבוטח הניח אחריו בן/בת זוג או ילדים הזכאים לקצבה, וההורים גם הם הוכרו כתלויים כלכלית (תלות חלקית), תשולם להם קצבה מטעמי צדק.

הוצאות ריפוי

ניתנות במסגרת ביטוח הבריאות הממלכתי וכוללות בין היתר אשפוז ושיקום רפואי. טיפולים שאינם נכללים בביטוח הבריאות או טיפולים במי שאינם מבוטחים בביטוח בריאות מוסיפים להינתן במימון המוסד לביטוח לאומי.

שיקום מקצועי

ניתן לבעלי דרגת נכות צמיתה של 10% לפחות שבגלל הפגיעה אינם יכולים לחזור לעבודתם או לכל עבודה אחרת, ולא למניס/ות של מי שנפטרו בשל פגיעה בעבודה.

שינויי חקיקה

• **ביטוח נפגעי עבודה גם לכוחות הביטחון:** ב-1 בינואר 2017 הוחל ביטוח נפגעי עבודה גם על כוחות הביטחון (שב"ס, שב"כ, המשטרה ומשמר הכנסת) במקרים שהפעילות שקדמה לפגיעה אינה ייחודית למסגרת ולפעילות שבה בוצעה. לפיכך בחלק מהפגיעות (למשל מחלות מסוימות או תאונות דרכים) ישולם הפיצוי כמו לנפגעי עבודה ובאחרות הוא יוסיף להיות משולם במסגרת חוקי השיקום של משרד הביטחון (התיקון הוכנס בעקבות המלצות ועדת גורן). התשלום נעשה בידי הביטוח הלאומי וממומן בידי משרד האוצר על חשבון הגוף שהנפגע שייך אליו. השיפוי יהיה גם בגין החלק של ההוצאות המנהליות שיוציא המוסד לביטוח לאומי על ביצוע הוראות אלה.

• **הארכת הזכאות לדמי פגיעה על חשבון המעסיקים:** ב-2005 הורחבה תקופת הזכאות לדמי פגיעה על חשבון המעסיקים מ-9 ל-12 ימים, לרבות לעובדים במשק בית (מי שאין להם מעסיק - למשל עובדים עצמאים - אינם זכאים לדמי פגיעה בעבור ימים אלה). דמי הפגיעה בעד היומיים הראשונים שלאחר הפגיעה משולמים רק למי שאינו יכול לעבוד 12 יום או יותר.

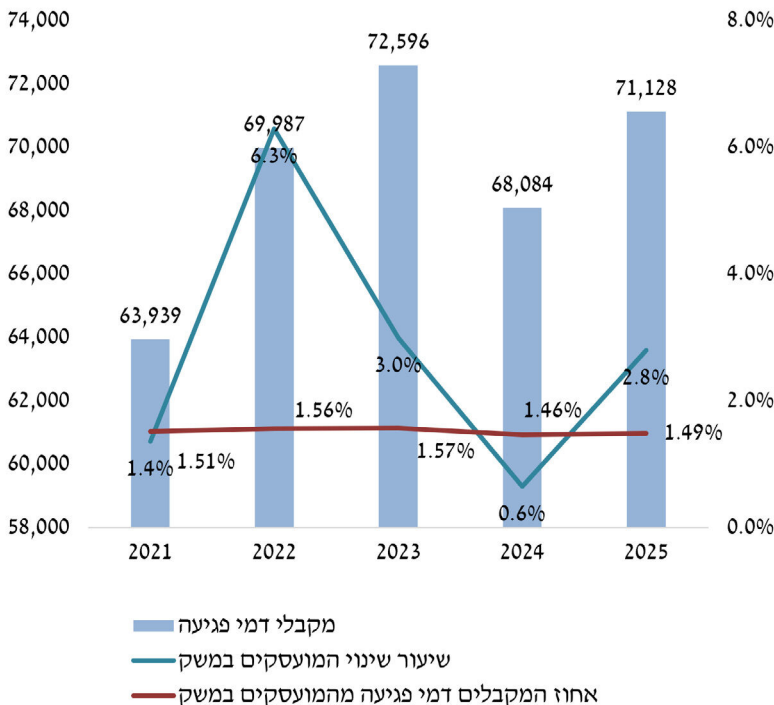
לשינויי חקיקה קודמים ראו דוחות שנתיים קודמים.

מקבלי דמי פגיעה

ב-2025 עלה מספר מקבלי דמי פגיעה והגיע לכ-71 אלף - עלייה של 4.5% לעומת 2024 (תרשים 1 ולוח 1). מספר ימי האי-כושר עלה ב-7.7% והגיע לכ-3.6 מיליון ימים. המספר הממוצע של ימי אי-כושר לנפגע עלה ב-1.3% והגיע ל-50.6 ימים. השינויים במספר מקבלי דמי פגיעה ומספר ימי האי-כושר הממוצע לנפגע מושפעים מההתפתחויות בשוק העבודה. כזכור בשנים 2020 ו-2021 חל משבר הקורונה וניכרה ירידה במספר המועסקים בהשוואה ל-2019. בשנת

2020, עקב סגרים במשק, מספר מקבלי דמי פגיעה ירד אך ממוצע ימי האי-כושר לנפגע בשנה זו עלה, כנראה בעקבות המשך הפעילות בענפים שקיים בהם סיכון גבוה לפגיעות, למשל ענף הבנייה. עם חזרת כלל ענפי המשק לפעילות במהלך 2021 ממוצע ימי האי-כושר לנפגע ירד, אך היה גבוה מב-2019 בהתאם למגמת העלייה לאורך השנים. ב-2022 חלה התאוששות נוספת במשק ועלה מספרם של המועסקים ושל מקבלי דמי פגיעה. ממוצע ימי האי-כושר הוסיף לעלות בהתאם למגמה במהלך השנים (חוץ משנות הקורונה). בסוף שנת 2023 פרצה מלחמת חרבות ברזל, ונראה שבעקבות כך בשנת 2024 מספר המועסקים במשק עלה אמנם אך רק במעט, בשונה משנים רגילות. בשנת 2025, קצת יותר משנה לאחר פרוץ המלחמה, המשק חזר לסדרו, המשרות התייצבו, מספר המועסקים עלה בהתאם למגמה שבשגרה, ובתוך כך עלה גם מספר הנפגעים וכן שיעורם בקרב המועסקים.

תרשים 1: מקבלי דמי פגיעה, 2021-2025



לוח 1: מועסקים, מקבלי דמי פגיעה וימי אי-כושר לעבודה, 2021-2025

השנה	המועסקים * (אלפים)	המקבלים דמי פגיעה	ימי האי-כושר לעבודה	
			הממוצע לנפגע	סך הכל
2021	4,221.3	63,939	44.1	2,820,347
2022	4,486.9	69,987	45.6	3,187,777
2023	4,621.2	72,596	48.1	3,514,094
2024	4,651,267	68,084	49.1	3,341,966
2025	4,781.2	71,128	50.6	3,599,857

* לפי נתוני החשבונאות הלאומית, הלמ"ס. עובדים ישראלים, עובדים מחו"ל (מדווחים ובלתי מדווחים) ותושבי השטחים.

הירידה בשיעור המקבלים דמי פגיעה בקרב כלל המועסקים החלה ב-1996 ונמשכה במהלך השנים (חוץ מב-2013 ו-2019). ב-2022 הופסקה מגמת הירידה והשיעור עלה קצת יותר מרמתו שלפני מגפת הקורונה. ב-2023 חלה עלייה קלה נוספת ושיעור המקבלים בכלל המועסקים הגיע ל-1.57% (לוח 2). בשנת 2024 אחוז מקבלי דמי הפגיעה מכלל המועסקים במשק ירד ל-1.46% - שיעור נמוך מהשיעור שבשנותיים הקודמות, במהלך משבר הקורונה, זאת בשל המלחמה שבה צומצמו משרות במשק ועבודה רבה הופנתה לעבודה מרחוק. בשנת 2025 חלה עלייה במקבלי דמי פגיעה וגם עלייה כאחוז מהמועסקים. עלייה זו מגיעה עם התייצבות המשק במציאות של מלחמה שמתנהלת זה יותר משנתיים.

לוח 2: השינויים במספרם של המועסקים המקבלים דמי פגיעה ובמספר ימי האי-כושר לעבודה (אחוזים), 2021-2025

השנה	המקבלים דמי פגיעה כאחוז מכלל המועסקים *	שיעור השינוי בממוצע לשנה (אחוזים)	
		המועסקים *	המקבלים דמי פגיעה
2021	1.51	1.4	-1.3
2022	1.56	6.3	9.5
2023	1.57	3.0	3.7
2024	1.46	0.6	-6.2
2025	1.49	2.8	4.5

* נתוני מועסקים מתקבלים מהלמ"ס ומתעדכנים גם למפרע.

מי שקיבלו אישור לתאונת עבודה אך השתהו בהגשת תביעה יותר משנה מיום הפגיעה או שהשיהוי נגרם מחבלה או ממחלת מקצוע שהתפתחה בהמשך, אינם זכאים לתשלום בגין הפגיעה אך הם זכאים להגיש תביעה לנכות מעבודה (להלן: אישורים עקרוניים). האישורים העקרוניים כוללים גם תביעות שהוכרו כתאונת עבודה אך הטיפול בהן לא הסתיים מסיבות שונות. בשנת 2025 אושרו 12,334 תביעות לדמי פגיעה (לוח 3). לוח 4 מציג את התפלגות האישורים העקרוניים שהוכרו בשנת 2025 לפי השנה שבה אירעה הפגיעה.

לוח 3: אישורים עקרוניים לתאונות עבודה* לפי שנת ההחלטה

שנת ההחלטה	סוג פגיעה	סך הכל	שיעור השינוי (%)
	חבלה	מחלת מקצוע	
2021	5,526	2,926	2.7
2022	6,032	3,516	13
2023	5,888	3,908	2.6
2024	6,093	4,427	15.8
2025	7,832	4,502	8.7

*לרבות מקרים מעטים של זכאות גם בדמי פגיעה וגם באיבה.

לוח 4: אישורים עקרוניים לתאונות עבודה* שהוכרו בשנת 2025 לפי שנת הפגיעה וסוג הפגיעה

שנת הפגיעה	סוג הפגיעה					סך הכל
	חבלה		מחלת מקצוע		מספרים מוחלטים	
	מספרים מוחלטים	אחוזים	מספרים מוחלטים	אחוזים		
עד 2022	105	22	367	78	472	100
2022	88	37	149	63	237	100
2023	286	47	317	53	603	100
2024	2,199	56	1,759	44	3,958	100
2025	5,154	73	1,910	27	7,076	100

*לרבות מקרים מעטים של זכאות גם בדמי פגיעה וגם באיבה.

מעסיקים המשלמים דמי פגיעה

חוק נפגעי עבודה מאפשר למעסיק לשלם לעובד את דמי הפגיעה בשם המוסד לביטוח לאומי (במועד תשלום השכר), ובתמורה לקבל עמלה או הנחה בדמי הביטוח. מעסיקים שאינם בהסדר זה נדרשים להחזיר למוסד את התשלום בעבור 12 הימים הראשונים.

ההסדר למעסיקים של 100-499 עובדים (לפי תקנה 22): המעסיק מקבל מהמוסד החזר בגין היום ה-13 ואילך בתוספת עמלה בשיעור 2.5% מדמי הפגיעה. אם תביעת המבוטח נדחית, המעסיק אינו מקבל החזר. שיעור הזכאים בהסדר זה היה ב-2025 21.3% מכלל השכירים הזכאים לדמי פגיעה (לעומת 24.2% ב-2024).

ההסדר למעסיקים 500 עובדים ויותר (לפי סעיף 343 לחוק): המעסיק סופג את התשלום תמורת הנחה בדמי הביטוח, ששיעורה 15% מהשיעור הרגיל של דמי הביטוח לענף נפגעי עבודה. שיעור הזכאים בהסדר זה היה 0.83% מכלל הזכאים השכירים לדמי פגיעה (לעומת 0.93% ב-2024), ומספר המעסיקים היה 16.

חומרת הפגיעות

מספר ימי האי-כושר הוא המדד הקיים להערכה של חומרת הפגיעה. לפי מדד זה מספר הפגיעות החמורות שבגינן הוגשו למוסד תביעות עלה עם השנים (לוח 5): ב-1996, השנה האחרונה לפני העברת התשלום בגין הימים הראשונים לידי המעסיק, כמחצית הזכאים קיבלו דמי פגיעה בגין פחות מ-14 ימי אי-כושר. ב-2025 היה שיעורם 20.9%.

לוח 5: מקבלי דמי פגיעה לפי מספר ימי האי-כושר, 2021-2025

השנה	סך הכל מועסקים*	סך הכל ימי אי-כושר	סך הכל מקבלים דמי פגיעה	מספר ימי האי-כושר							
				0	14-1	30-15	45-31	60-46	75-61	90-76	91
מספרים מוחלטים											
2021	4,234,985	2,820,347	63,939	7	16,461	13,894	7,028	4,818	3,885	8,424	9,422
2022	4,496,218	3,187,777	69,987	9	18,357	13,236	7,514	5,370	4,492	9,996	11,004
2023	4,616,846	3,514,094	72,596	14	16,524	13,661	7,655	5,704	4,745	11,586	12,707
2024	4,509,684	3,341,966	68,084	13	14,878	12,773	7,301	5,346	4,542	10,874	12,357
2025	4,781,233	3,599,857	71,128	17	14,866	12,676	7,489	5,475	4,931	12,541	13,133
אחוזים											
2021			100.0	0.0	25.7	21.7	11.0	7.5	6.1	13.2	14.7
2022			100.0	0.0	26.2	18.9	10.7	7.7	6.4	14.3	15.7
2023			100.0	0.0	22.8	18.8	10.5	7.9	6.5	16.0	17.5
2024			100.0	0.0	21.9	18.8	10.7	7.9	6.7	16.0	18.2
2025			100.0	0.0	20.9	17.82	10.53	7.7	6.9	17.6	18.5

*מתוך החשבונאות הלאומית, הלמ"ס.

בד בבד, ועם קיצור התקופה המרבית לתשלום ב-1997, עלה שיעור הנפגעים שלהם 61 ויותר ימי אי-כושר מסך הנפגעים מ-13% ב-1997 ל-43% ב-2025. חלקם של הנפגעים שלהם 15-45 ימי אי-כושר התייצב במהלך השנים ברמה של כשליש, וב-2025 הוא היה 28.4%.

עובדים זרים ותושבי השטחים

הדיווח על פגיעות של עובדים זרים, עובדי חברות כוח אדם או עובדי קבלן לוקה כנראה בחסר בשל תת-דיווח ואי מיצוי זכויות. לכן יש להניח כי רמת הבטיחות במקומות העבודה נמוכה מהדיווחים עליה ומספר הנפגעים בפועל גבוה יותר.

בשנים 2023 ו-2024 מספר המועסקים עובדי השטחים ירד ירידה ניכרת (בעקבות מלחמת חרבות ברזל), אך בשנת 2025 מספרם שוב התחיל לעלות. שיעור הנפגעים תושבי שטחים ירד בשנת 2025 לאחר שעלה ב-2023 ו-2024 והיה 1% בלבד מתוך המועסקים תושבי השטחים. היה צפוי ששיעור הנפגעים בקרב עובדים זרים ושטחים יהיה גבוה יותר, בגלל הענפים המסוכנים

(חקלאות ובנייה) שהם מועסקים בהם, אלא שאחוז הנפגעים מתוכם הוא 0.9%-1% בהתאמה לעומת 1.5% בקרב תושבי ישראל העובדים בעבודות פחות מסוכנות. הנפגעים באוכלוסייה זו נמנעים ככל הנראה מלדווח על פגיעה בעבודה, ולכך כמה סיבות: החשש לאבד את עבודתם אם ייעדרו עקב תאונה, מעמד לא-חוקי של חלקם וחשש לגורלם אם הדבר ייוודע, וכנראה גם העדר מידע על זכויותיהם. בפגיעות קשות אין לעובדים אלה ברירה אלא לפנות לטיפול רפואי ולהגיש תביעה לדמי פגיעה ולהכרה בנכות.

המוסד לביטוח לאומי משלם לחדר המיון במישרין את הוצאות הטיפול החד-פעמי בעובדים זרים, ומאפריל 2008 - גם בעבור הטיפול בעובדים מהשטחים שנפגעו בתאונות עבודה ולא הגישו תביעה לדמי פגיעה. עובד זר מבוטח בביטוח נפגעי עבודה אף אם הוא שוהה בארץ שלא כדין, אך הגמלה משולמת לו רק ממועד יציאתו מהארץ. התשלום אינו כולל את התקופה שבה נשללה הקצבה.

עובדי חברת כוח אדם ועובדי קבלן

קשה לקבל נתונים על שכירים המקבלים שכר מחברות כוח אדם ומקבלני כוח אדם. במערכת נפגעי עבודה של הביטוח הלאומי הם אינם מזוהים באופן ייחודי, ולכן אי אפשר לבדוק באיזו מידה הם חשופים לסכנות בהשוואה לעובדים האחרים והאם המעסיק מפחית מאחריותו לבטיחותם משום שהם מועסקים באמצעות צד שלישי. הבעיה קיימת גם בחברות קבלן שאינן מספקות עובדים אלא שירותים: שלא כמו חברות אחרות, חברות הקבלן הללו אינן נדרשות להוכיח ציות לחוקי העבודה והבטיחות בעבודה כדי לקבל רישיון או לחדשו.

בהגדרת מקבלי שכר מחברת כוח אדם אין נכללים שכירים העובדים באמצעות קבלן משנה, שהוא האחראי לביצוע עבודתם ולבטיחותם. מדובר ככל הנראה בעובדים המועסקים בענפי הכלכלה המשניים, כגון שמירה, אבטחה או ניקיון וטיפול בבית.

לוח 6: מועסקים*, מקבלי דמי פגיעה וימי האי-כושר לפי תושבות, 2021-2025

המקבלים דמי פגיעה	סך הכל	תושבי ישראל	תושבי השטחים	עובדים זרים
2023				
המועסקים	4,621,256	3,792,932	119,325	152,788
מהם: מקבלי דמי פגיעה - מספרים	72,596	68,551	2,200	1,845
אחוזים	1.6	1.8	1.8	1.2
ממוצע ימי האי-כושר	48.1	48.5	58.0	35.0
2024				
המועסקים	4,651,267	3,883,673	37,844	162,958
מהם: מקבלי דמי פגיעה - מספרים	68,084	65,519	692	1,873
אחוזים	1.5	1.7	1.8	1.1
ממוצע ימי האי-כושר	49.1	49.4	53.3	37.0
2025				
המועסקים	4,781,233	4,522,863	47,712	210,658
מהם: מקבלי דמי פגיעה - מספרים	71,128	68,660	505	1,963
אחוזים	1.5	1.5	1.0	0.9
ממוצע ימי האי-כושר	50.6	50.9	51.3	40.6

*המקור: החשבונאות הלאומית, הלמ"ס.

עצמאים לעומת שכירים

ב-2025 קיבלו דמי פגיעה 8,100 עצמאים (לוח 7) - עלייה של 8.4% לעומת 2024, והם מהווים 11.4% מכלל המקבלים דמי פגיעה, בדומה לשיעורם בקרב המועסקים (כ-11%). שיעורם בשנים קודמות היה נמוך משיעורם בקרב המועסקים. בקרב העצמאים המספר הממוצע של ימי האי-כושר לעבודה היה גבוה ב-30% מאשר בקרב השכירים (63.6 לעומת 48.9 בהתאמה), משום ש-12 הימים הראשונים משולמים על חשבון המעסיק ולכן ייתכן שמדווחים מקרים שבהם מספר ימי האי-כושר גבוה מ-12 ימים.

כ-60% מהפגיעות בקרב השכירים התרחשו בחמישה ענפים כלכליים: מסחר ותיקון כלי רכב מנועיים; בינוי; שירותי תחבורה, אחסנה, דואר ובלדרות; תעשייה וחרושת; מינהל מקומי, ציבורי וביטחון (לוח 8). לפי נתוני הלמ"ס העובדים השכירים בענפים אלה מהווים 42% מכלל השכירים במשק. בשנת 2025 הפגיעות בענפים אלו היוו כ-60% מכלל הפגיעות בקרב השכירים.

אשר לחומרת הפגיעה, הנמדדת כאמור לפי מספר ימי האי-כושר, אלה היו הפגיעות החמורות ביותר בשנת 2025, בסדר יורד: בינוי (60.2 ימים), שירותי תחבורה (59.7 ימים), אספקת מים ושירותי ביוב (53.5), משקי בית (53.3), כרייה וחציבה (51.1).

לוח 7: מקבלי דמי פגיעה וממוצע ימי האי-כושר – שכירים לעומת עצמאים, 2025

ממוצע ימי האי-כושר	המקבלים דמי פגיעה		סך הכל
	אחוזים	מספרים מוחלטים	
49.1	100.0	71,128	סך הכל
48.9	88.6	63,028	שכירים
63.6	11.4	8,100	עצמאים

¹ הסיווג האחד של ענפי הכלכלה (מ-2011) מבוסס על המלצת האו"ם לסיווג: ISIC 4 (International Standard Classification of All Economic Activities), Rev. 4

לוח 8: מקבלי דמי פגיעה לפי ענף כלכלי – שכירים ועצמאים, 2025

ימי האי-כושר			המקבלים		הענף הכלכלי
הממוצע לנפגע	אחוזים	מספרים מוחלטים	אחוזים	מספרים מוחלטים	
50.6		3,599,857		71,128	סך הכל שכירים ועצמאים
48.9	85.7	3,084,587	88.6	63,028	סך הכל שכירים
45.2	10.2	316,006	9.8	6,992	תעשייה וחרושת
49.7	14.6	451,605	12.8	9,091	מסחר סיווני וקמעוני, תיקון כלי רכב מנועיים ואופנועים
60.2	14.4	444,377	10.4	7,378	בינוי
41.8	10.0	307,066	10.3	7,350	מינהל מקומי, מינהל ציבורי וביטחון, שירותי חובה של הביטוח הלאומי
49.3	8.1	249,577	7.1	5,060	שירותי ניהול ותמיכה
59.7	10.6	325,708	7.7	5,459	שירותי תחבורה, אחסנה, דואר ובלדרות
44.4	6.6	204,965	6.5	4,620	שירותי בריאות ושירותי רווחה וסעד
46.5	5.4	166,383	5.0	3,580	שירותי אירוח ואוכל
46.2	3.8	117,042	3.6	2,535	שירותים מקצועיים, מדעיים וטכניים
48.2	2.9	88,438	2.6	1,834	חינוך
47.4	2.8	87,721	2.6	1,851	שירותים אחרים
41.1	1.6	49,742	1.7	1,209	פעילויות בנדל"ן
40.9	1.6	50,895	1.7	1,244	מידע ותקשורת
47.2	1.6	48,057	1.4	1,019	חקלאות, ייעור ודיג
42.4	1.7	51,477	1.7	1,213	שירותים פיננסיים ושירותי ביטוח
49.8	2.2	67,678	1.9	1,358	אמנות, בידור ופנאי
37.3	0.4	11,735	0.4	315	אספקת חשמל, גז, קיטור ומיזוג אוויר
53.5	0.5	15,579	0.4	291	אספקת מים, שירותי ביוב, טיפול באשפה ובפסולת ושירותי טיהור
51.1	0.2	5,515	0.2	108	כרייה וחציבה
53.3	0.1	2,720	0.1	51	משקי בית כמקומות תעסוקה, משקי בית המייצרים טובין ושירותים לשימוש עצמי
39.5	0.0	790	0.0	20	ארגונים וגופים בינלאומיים
47.8	0.7	21,511	0.6	450	לא ידוע
63.6	14.3	515,270	11.4	8,100	סך הכל עצמאים

נשים וצעירים

שיעור הנשים המקבלות דמי פגיעה עולה בהדרגה בין היתר עקב גידול חלקן בתעסוקה בעשורים האחרונים. שיעור המקבלות דמי פגיעה עלה מ-19.8% ב-1995 ל-31.3% ב-2025 (לוח 9).

בקרב הצעירים (עד גיל 34) המקבלים דמי פגיעה, הגברים מהווים 74.9% לעומת חלקם בקרב המקבלים המבוגרים (45 ויותר) - 66% (לוח 10). המספר הממוצע של ימי האי-כושר של נשים נמוך מזה של גברים - 43.8 לעומת 53.7 בהתאמה - כנראה בשל רמת הסיכון הגבוהה יותר בענפים שגברים צעירים מועסקים בהם.

לוח 9: מקבלי דמי פגיעה לפי מין (מספרים מוחלטים ואחוזים), 2025-2021

2025	2024	2023	2022	2021	
71,128	68,084	72,596	69,987	63,939	סך הכל - מספרים מוחלטים
48,906	46,808	50,512	47,988	43,483	גברים
22,222	21,276	22,084	21,990	20,456	נשים
100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	סך הכל - אחוזים
68.7	68.7	69.6	68.6	68.0	גברים
31.3	31.3	30.4	31.4	32.0	נשים

נסיבות הפגיעה

חלקן של תאונות הדרכים בזמן העבודה ובדרך לעבודה או ממנה נמצא במגמת עלייה מתונה בשנים האחרונות. כ-60% מתאונות העבודה ב-2025 התרחשו במהלך העבודה עצמה (ללא תאונות דרכים) והיתר בדרך לעבודה או ממנה (לוח 11).

לוח 10: מקבלי דמי פגיעה לפי גיל ומין (מספרים מוחלטים ואחוזים), 2025

הגיל	סך הכל		גברים		נשים	
	מספרים מוחלטים	אחוזים	מספרים מוחלטים	אחוזים	מספרים מוחלטים	אחוזים
סך הכל	71,128	100	46,808	100	21,276	100
עד 17	160	0.2	112	0.2	48	0.2
18-24	7,035	9.9	5,375	11.5	1,660	7.8
25-34	16,261	22.9	12,073	25.8	4,188	19.7
35-44	14,999	21.1	10,919	23.3	4,080	19.2
45-54	14,791	20.8	9,664	20.6	5,127	24.1
55-64	12,244	17.2	7,207	15.4	5,034	23.7
65+	5638	7.9	3,556	7.6	2,082	9.8

לוח 11: מקבלי דמי פגיעה לפי מקום הפגיעה ומספר ימי האי-כושר, 2025-2023

סך הכל	במהלך העבודה		בדרך לעבודה או ממנה		אחר
	בעבודה*	תאונות דרכים	תאונות דרכים	תאונות בלי רכב	
2023					
מספרים מוחלטים	45,058	6,004	14,876	5,710	948
אחוזים	62.1	8.3	20.5	7.9	1.3
ממוצע ימי אי-כושר	48.9	51.6	45.5	48.5	47.0
2024					
מספרים מוחלטים	41,533	5,766	14,673	5,479	633
אחוזים	61.0	8.5	21.6	8.0	0.9
ממוצע ימי אי-כושר	49.7	52.2	46.2	49.0	45.8
2025					
מספרים מוחלטים	42,562	6,010	16,150	5,779	627
אחוזים	59.8	8.5	22.7	8.1	0.9
ממוצע ימי אי-כושר	51.2	54.1	47.7	51.0	46.7

*חבטות ופציעות בעבודה שלא נגרמו עקב תאונות דרכים.

גמלאות נכות מעבודה

גמלאות נכות משולמות למי שנותרו נכים בעקבות הפגיעה, זמנית או לצמיתות, בהתאם לדרגת הנכות שנקבעה להם. בדצמבר 2025 היו כ-84 אלף מקבלי גמלאות נכות מעבודה.

קצבת נכות צמיתה

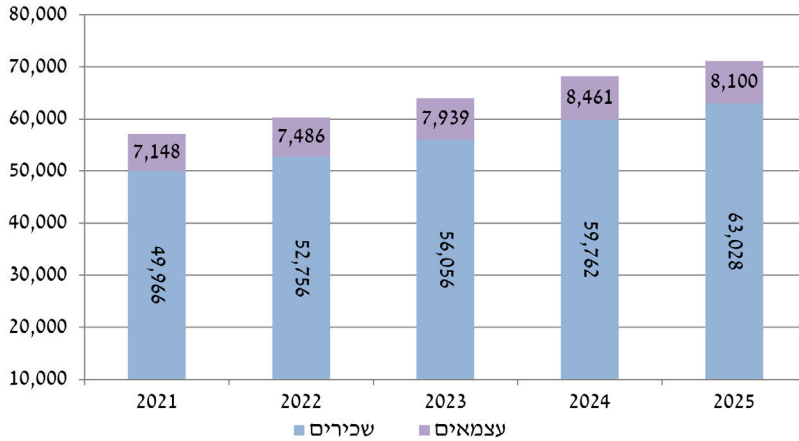
בעלי דרגת נכות צמיתה של 20% ויותר מקבלים קצבת נכות צמיתה. בין 2024 ל-2025 עלה מספרם של המקבלים קצבת נכות צמיתה ב-4.2% (מ-68,223 בדצמבר 2024 ל-71,128 בדצמבר 2025). שיעור השינוי משקף מגמת עלייה (לוח 12, תרשים 2).

מאפייניהם של המקבלים קצבה זו שונים במקצת מאלה של המקבלים דמי פגיעה (לוח 25 בנספח לוחות ענפי הביטוח). מרביתם נמצאים בקבוצות המבוגרות יותר - בני 50 ויותר לפי גילם נכון לסוף 2025 ולא בעת הפגיעה. הגיל הממוצע של המצטרפים לנכות צמיתה ב-2025 היה 42.4 (גברים - 42.2, נשים - 43.6), והגיל הממוצע של כלל המקבלים כיום - 56.7 (גברים - 57, נשים - 55.5). דרגת הנכות הממוצעת שלהם היתה 40% (גברים - 40.4%, נשים - 38.3%).

לוח 12: מקבלי קצבת נכות צמיתה - שכירים לעומת עצמאים, 2021-2025 (דצמבר)

שנה	סך הכל		שכירים	עצמאים
	מספרים מוחלטים	השינוי השנתי (%)		
2021	57,114	5.6	49,966	7,148
2022	60,242	5.5	52,756	7,486
2023	63,995	6.2	56,056	7,939
2024	68,223	6.6	59,762	8,461
2025	71,128	4.2	63,028	8,100

תרשים 2: מקבלי קצבת נכות צמיתה – שכירים לעומת עצמאים, 2021-2025 (דצמבר)



קצבת נכות זמנית

קצבת נכות זמנית משולמת לבעלי דרגת נכות זמנית של 9 לפחות. חלקם של מקבליה בכלל המקבלים קצבת נכות היה בדצמבר 2025 גבוהה כמעט פי 2 לעומת 2024 (לוח 13). מרבית המקבלים (כ-86%) היו שכירים והשאר עצמאים. דרגת הנכות הממוצעת שלהם היתה 37.3% (גברים – 40%, נשים – 36%).

לוח 13: מקבלי קצבת נכות זמנית – שכירים לעומת עצמאים, 2021-2025 (דצמבר)

שנה	סך הכל		שכירים	עצמאים
	מספרים מוחלטים	השינוי השנתי (%)		
2021	8,342	10.8	7,501	841
2022	10,204	22.3	9,189	1,015
2023	12,923	26.6	11,549	1,374
2024	12,059	-6.7	10,690	1,369
2025	23,291	93.1	20,068	3,223

מענק נכות

מענק נכות משולם לנפגע עבודה שדרגת נכותו יציבה - 19.9%-9.9% ב-2025 שולמו 23,291 מענקי נכות לעומת 24,749 ב-2024 - ירידה של 5.9% (לוח 14). ב-2025 היה התשלום הממוצע למענק לשכיר 61.5 אלף ש"ח ולעצמאי 60 אלף ש"ח, לעומת 58.7 אלף ש"ח ו-56.7 אלף ש"ח בהתאמה ב-2024.

לוח 14: מקבלי מענק נכות - שכירים לעומת עצמאים, 2021-2025 (דצמבר)

שנה	סך הכל		שכירים	עצמאים
	מספרים מוחלטים	השינוי השנתי (%)		
2021	18,747	3.7	16,382	2,365
2022	18,921	0.9	16,540	2,381
2023	22,160	17.1	19,372	2,788
2024	24,749	11.7	21,439	3,310
2025	23,291	-5.9	20,068	3,223

קצבת נכות מיוחדת ומענקים מיוחדים

נכים בדרגת נכות 75% ויותר ונכים בעלי קשיי הליכה בדרגת נכות 75%-65% זכאים, נוסף על קצבת הנכות מעבודה, גם לקצבה מיוחדת או למענק מיוחד. התשלום מיועד למימון עזרה אישית, נסיעות, דיור, הוצאות חד-פעמיות לרכישת רכב או הוצאות לרכישת אביזרים מיוחדים הנובעים מהנכות. הסיוע ניתן באמצעות אגף השיקום.

בדצמבר 2025 שולמה קצבה מיוחדת ל-5,173 אנשים, ובמהלך השנה שולמו 102 מענקים (לעומת 4,988 ו-93 ב-2024, בהתאמה). סכום הקצבה הממוצע היה 4,629 ש"ח (לעומת 4,228 ש"ח בשנת 2024), וסכום המענק הממוצע היה 36,137 ש"ח (39,806 ש"ח ב-2024). 51 מן המענקים שולמו כסיוע בדיור (49,989 ש"ח), 11 לרכישת רכב (46,182 ש"ח) ו-40 לסיוע אחר (15,725 ש"ח).

קצבאות תלויים

בדצמבר 2025 קיבלו 4,765 איש קצבת תלויים, לעומת 4,785 בדצמבר 2024 - ירידה של 0.4% (לוח 15). הרכב משפחה של יחיד (ילד אחד או אלמן/ה ללא ילדים) הוא הרוב המכריע בקרב מקבלי הקצבה (82.5%) (לוח 16).

לוח 15: מקבלי קצבת תלויים - שכירים לעומת עצמאים, 2021-2025 (דצמבר)

השנה	סך הכל		שכירים	עצמאים
	מספרים מוחלטים	השינוי השנתי (%)		
2021	4,858	0.2	4,202	656
2022	4,867	0.2	4,202	665
2023	4,903	0.7	4,236	667
2024	4,785	-2.4	4,125	660
2025	4,765	-0.4	4,105	660

לוח 16: מקבלי קצבת תלויים לפי הרכב המשפחה*, 2021-2025 (דצמבר)

השנה	סך הכל	אלמנה צעירה**	ילד אחד או אלמן/ה ללא ילדים	2 ילדים או אלמן/ה עם ילד אחד	3 ילדים או אלמן/ה עם 2 ילדים	4 ילדים או אלמן/ה עם 3 ילדים	צירופים אחרים
2021	4,858	149	3,994	337	182	171	25
2022	4,867	143	4,023	317	197	166	21
2023	4,903	126	4,048	324	208	175	22
2024	4,785	122	3,950	336	194	166	17
2025	4,765	109	3,947	343	196	152	18

* הרכבי המשפחה נקבעו לפי דרגת הזכאות.
** לפי סעיף 132 (2) בחוק.

לוח 17: דמי הפגיעה הממוצעים ליום – שכירים לעומת עצמאים, 2025-2021

השנה	שכירים			עצמאים		
	מחירים שוטפים (ש"ח)	מחירי 2025 (ש"ח)	אחוז מהשכר הממוצע*	מחירים שוטפים (ש"ח)	מחירי 2025 (ש"ח)	אחוז מהשכר הממוצע*
2021	246.9	285	64.7	293.1	339	76.9
2022	250.9	278	64.0	298.9	331	76.2
2023	264.4	281	63.5	305.1	324	73.2
2024	282.4	291	64.1	328.8	339	74.6
2025	299.7	300	66.0	346.4	346	76.3

* האחוז מהשכר הממוצע למשרת שכיר (ממוצע שנתי), נתוני הלמ"ס.

רמת הגמלאות והיקף התשלומים

דמי הפגיעה הממוצעים ליום לשכירים עלו ריאלית ב-3.1% ולעצמאים ב-1.8% לעומת 2024. גם כאחוז מהשכר הממוצע נצפתה עלייה – ב-3% למשרת שכיר וב-2.3% למשרת עצמאי (לוח 17). **קצבת הנכות הצמיתה** הממוצעת עלתה ריאלית והגיעה ל-4,817 ש"ח לחודש לשכירים ול-4,853 ש"ח לעצמאים (עלייה של 5.7% ו-4.7% בהתאמה), ואף עלתה כאחוז מהשכר הממוצע – ב-2.6% לשכירים וב-1.4% לעצמאים (לוח 18). **קצבת התלויים** הממוצעת לחודש הגיעה ל-8,016 ש"ח לשכירים ול-8,455 ש"ח לעצמאים – עלייה ריאלית של 2.2% לשכירים ו-1% לעצמאים, וכאחוז מהשכר הממוצע עלתה לשכירים ב-2% ולעצמאים ב-1% (לוח 19).

סך התשלומים בענף נפגעי עבודה היה ב-2025 כ-9.6 מיליארד ש"ח לעומת כ-9 מיליארד ב-2024 – עלייה ריאלית של 4.2% (לוח 20). בגמלאות הנכות, שהן עיקר ההוצאה, עלו התשלומים ריאלית ב-3.8%, מ-7.6 מיליארד ש"ח ל-7.9 מיליארד. תשלומי דמי הפגיעה עלו ריאלית ב-11.8% ותשלומי גמלאות התלויים עלו ב-1%.

לוח 18: סכום קצבת הנכות הצמיתה הממוצעת – שכירים לעומת עצמאים, 2021-2025

השנה	שכירים			עצמאים		
	מחירים שוטפים (ש"ח)	מחירי 2025 (ש"ח)	אחוז מהשכר הממוצע*	מחירים שוטפים (ש"ח)	מחירי 2025 (ש"ח)	אחוז מהשכר הממוצע*
2021	3,833.9	4,429	33.5	4,004.8	4,627	35.0
2022	4,004.0	4,431	34.0	4,147.6	4,590	35.3
2023	4,312.9	4,580	34.5	4,414.2	4,688	35.3
2024	4,558.9	4,697	34.5	4,636.4	4,777	35.1
2025	4,817	4,817	35.4	4,853	4,853	35.6

* האחוז מהשכר הממוצע למשרת שכיר (ממוצע שנתי), נתוני הלמ"ס.

לוח 19: סכום קצבת התלויים החודשית הממוצעת – שכירים לעומת עצמאים, 2021-2025

השנה	שכירים			עצמאים		
	מחירים שוטפים (ש"ח)	מחירי 2025 (ש"ח)	אחוז מהשכר הממוצע*	מחירים שוטפים (ש"ח)	מחירי 2025 (ש"ח)	אחוז מהשכר הממוצע*
2021	6,652.1	7,685	58.1	7,046.6	8,141	61.6
2022	6,849.5	7,580	58.2	7,321.1	8,102	62.2
2023	7,287.2	7,739	58.3	7,791.6	8,274	62.3
2024	7,614.6	7,846	57.6	8,120.7	8,367	61.5
2025	8,016	8,016	58.9	8,455	8,455	62.1

* אחוז מהשכר הממוצע למשרת שכיר (ממוצע שנתי), נתוני הלמ"ס.

לוח 20: התשלומים* בענף נפגעי עבודה (אלפי ש"ח), 2021-2025

השנה	מחירים שוטפים (אלפי ש"ח)	מחירי 2025 (אלפי ש"ח)	השינוי הריאלי (%)
2021	6,375,419	7,365,546	2.6
2022	7,016,439	7,764,882	5.4
2023	8,201,998	8,710,333	12.2
2024	9,014,659	9,288,165	6.2
2025	9,642,947	9,642,947	4.2

* לרבות תשלומים לדמי פגיעה, קצבאות נכות, גמלאות תלויים, הוצאות ריפוי והוצאות שיקום.

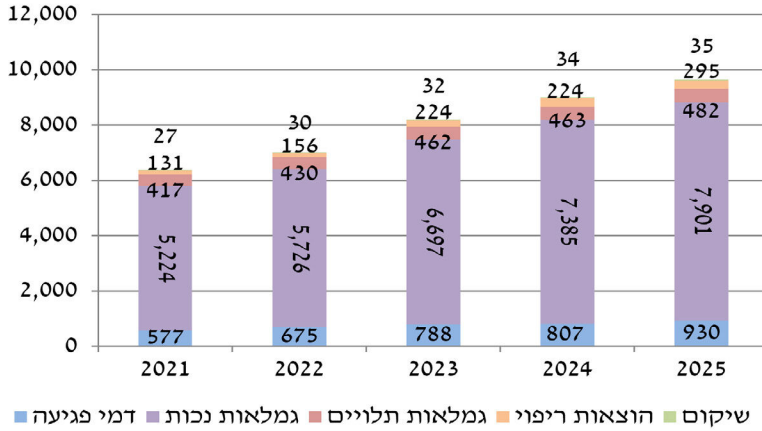
מאז הוחל ביטוח נפגעי עבודה חלו שינויים בהרכב התשלומים בענף (לוח 21). בשנים הראשונות מרבית התשלומים יועדו לדמי פגיעה וחלק קטן יותר לקצבת נכות. עם השנים גדל חלקם של תשלומי קצבת הנכות ופחת חלקם של תשלומי דמי הפגיעה: דמי פגיעה משולמים לטווח קצר (כלומר לאנשים שונים) במשך השנה, ואילו קצבאות הנכות משולמות בגין תאונות בשנים שחלפו מאז תחילת החוק ולטווח ארוך - עד גיל הפרישה ואף לאחר מכן. כיום קצבאות הנכות הן עיקר התשלומים בענף, 82%, ודמי הפגיעה מהווים רק 10% (לוח 21). יתר התשלומים הם להוצאות ריפוי ושיקום וגמלאות תלויים.

לוח 21: התשלומים* בענף נפגעי עבודה לפי סוג התשלום (אחוזים, מחירי 2025), 2021-2025

השנה	סך הכל	דמי פגיעה	קצבאות נכות	גמלאות תלויים	הוצאות ריפוי	הוצאות שיקום
2021	100.0	9.0	81.9	6.5	2.1	0.4
2022	100.0	9.6	81.6	6.1	2.2	0.4
2023	100.0	9.6	81.6	5.6	2.7	0.4
2024	100.0	9.0	81.9	5.1	3.6	0.4
2025	100.0	9.6	81.9	5.0	3.1	0.4

* לא כולל תשלומים על פעולות למניעת תאונות או על אמצעי בטיחות בעבודה, מחקרים, מפעלים מיוחדים, סיוע משפטי, ועדות רפואיות, חוות דעת ותשלומי מינהל לגורמי חוץ.

תרשים 3: התשלומים* בענף נפגעי עבודה לפי סוג התשלום (מיליוני ש"ח, מחירים שוטפים), 2021-2025



*לא כולל תשלומים על פעולות למניעת תאונות או על אמצעי בטיחות בעבודה, מחקרים, מפעלים מיוחדים, סיוע משפטי, ועדות רפואיות, חוות דעת ותשלומי מינהל לגורמי חוץ.